

Lieve mensen,

Dit verhaal is een samenvatting van het hele verhaal en mag maximaal 600 woorden bevatten.

Ik sta hiervoor u omdat elke andere weg hier eindigde. Ik ben steeds in gesprek gegaan en gebleven met de overheid en instanties. Op de dag dat ik de telefoon pakte en mistanden melden bij de gemeente, was er geen tijd of interesse van de verantwoordelijke medewerkers in het maken van een afspraak om dit te voortijdig oplossen

Ik wil u en iedereen informeren over de problemen en misstanden van overheden, instanties en inwoners. Algemeen grote problemen worden niet opgelost. Overheid en instanties nemen geen verantwoordelijkheid over de taken die zij moeten uitvoeren. Inwoners die met de overheid en instanties in aanraking komen, komen niet uit de problemen.

De Nederlandse overheid besteedt de taken waarvoor de overheid verantwoordelijk is uit hierdoor is het zicht op de verantwoordelijkheden kwijt.

In de organisatie worden de problemen die ontstaan niet opgelost. Er lijkt sprake te zijn van een organisatie waarin er niets gedaan wordt met kritiek van de medewerkers en inwoners.

De problemen van de overheid bestaan al lang, er is sprake van een overheidscultuur, waarin geen verantwoordelijkheid en oplossingen worden gepakt en of gezocht.

De overheid vaart en bepaald een koers die niet gelijk is aan de wensen en behoeften van de inwoners.

De medewerkers begrijpen de inwoners niet en vinden hun opvattingen en manier van leven de juiste. De medewerkers leggen hun wil op aan de inwoners met dwang en vervolging. Hierdoor en doordat problemen niet worden aangepakt ontstaan er verschrikkelijke misstanden.

De inwoners kunnen niet volledig in gesprek met de medewerkers omdat, zij er geen tijd voor hebben.

De medewerkers weten van de problemen maar, doen hier vervolgens niets aan. Dat wil zeggen als een medewerker een probleem aankaart komt het niet tot oplossingen bij de verantwoordelijke medewerker. Hoewel er wel oplossingen voor handen zijn worden die niet gepakt. De problemen doen zich voor lokaal, regionaal en landelijk mede hierdoor zijn de inwoners het vertrouwen in de overheid kwijt.

Actualiteit en beleid kloppen niet met elkaar waardoor er misstanden plaats vinden.

Lokaal: bij 1 voor iedereen, Centrum voor Jeugd en Gezin, Veilig Thuis, Maatschappelijk werk, het onderwijs, kinderopvang, ISD Bollenstreek, belasting heffende organisaties, overheid, politiek, hulpverleners (306 woorden)

Regionaal: overheid (zowel gemeente als provincie), woning coöperaties, belasting heffende organisaties, politiek, hulpverleners (316 woorden)

Landelijke: het uitvoeren en controleren van de overheidstaken (397 woorden)

Bron Nederlands recht begrepen Zelfstandige bestuursorganen.

Bron Nederlandse ombudsman <https://nos.nl/l/2448731>

Bron

Sociale minima in de knel

Wereldarmoededag: Nationale ombudsman wil actieve en sociale overheid

Nieuwsbericht

17 oktober 2022

Burgers met een minimuminkomen komen steeds meer in de knel. De kosten voor levensonderhoud stijgen en sociale vangnetten zijn steeds minder toereikend. De Nationale ombudsman keek welke knelpunten verschillende groepen sociale minima ervaren. En steeds kwam hij dezelfde problemen tegen. Vandaag, op Wereldarmoededag, presenteert hij een rode draad en dringt hij aan op een meer actieve en sociale overheid.

Reinier van Zutphen: "Iedereen moet mee kunnen doen. Maar zover is het nog steeds niet. Zolang mensen in financiële problemen zitten, kunnen ze niet aan hun toekomst werken." Volgens de ombudsman is het sociaal minimum niet toereikend. De geplande verhogingen van het minimumloon en de uitkeringen

verhelpen die problemen maar beperkt. Ook zijn er grote verschillen tussen gemeenten, onder meer bij de inkomensgrenzen die zij hanteren. De vraag of iemand kan rondkomen, hangt nu teveel af van zijn toevallige woonplaats. Verder blijkt dat burgers vaak niet op de hoogte zijn van de mogelijkheden voor financiële ondersteuning. Juist de financieel meest kwetsbare burgers zijn nu het zwaarst belast met het indienen van aanvragen en doorgeven van wijzigingen. De regels in het sociaal domein zijn ingewikkeld en de financiële administratie kost heel veel tijd. Door strikte inkomensgrenzen kunnen burgers snel toeslagen kwijtraken als ze iets meer gaan verdienen. Sociale minima ervaren bovendien weinig toekomstperspectief en zien weinig mogelijkheden om hun situatie te verbeteren.

Meer daadkracht en initiatief

De ombudsman pleit voor een toereikend sociaal minimum dat de Rijksoverheid moet regelen. Zodat er geen burgers meer door het ijs zakken. Gemeenten kunnen hun mensen, middelen en tijd dan steken in het begeleiden van burgers naar werk of onderwijs. Verder benadrukt hij dat de overheid daadkrachtig moet zijn en burgers op eigen initiatief moet opzoeken om ze te wijzen op voorzieningen waar ze recht op hebben. Of nog beter: door die automatisch toe te kennen. Verder zijn ruimere bandbreedtes nodig bij de indeling van inkomensgroepen. Zodat veranderingen of levensgebeurtenissen niet meteen leiden tot terugvorderingen, met alle financiële consequenties van dien. Tot slot wil de ombudsman dat de overheid in wetten en regels meer rekening houdt met burgers en uitgaat van een realistisch mensbeeld. "De overheid is van het beeld van een frauderende burger gegaan naar een overheid die burgers het voordeel van de twijfel geeft. Dan is er in feite niks veranderd. Dat is geen ander mensbeeld.", aldus de ombudsman.

De burger kan het niet alleen

Zo'n één miljoen Nederlanders moeten rondkomen van een inkomen rond het sociaal minimum. Velen van hen kunnen het hoofd financieel niet boven water houden. De huidige inflatie en hoge energie- en woonlasten zorgen voor extra problemen. De Nationale ombudsman maakt zich zorgen en heeft voortdurend aandacht voor burgers die financiële problemen hebben en daarbij afhankelijk zijn van de overheid.

Op het moment dat het land in de grootste naoorlogse crises raakte had mijn bedrijf grote successen en te diepen dalen. Het werd failliet verklaard. Hulp van de overheid was te laat en te weinig. Het mocht niet baten. Het uitvoerende beleid van de overheid had het bedrijf onherstelbaar geschaad.

Tijdens het oprichten van het bedrijf tot het einde heeft de overheid een cruciale rol gehad in de ondergang ervan.

Alle middelen zijn ingezet om het bedrijf en mijn gezin bewust of onbewust te gronden te richten.

Men heeft meerdere malen hulp aan mijn gezin ontzegd en onderzoeken tegen ons ingezet.

Andere inwoners hebben doormiddel van de overheid voor problemen gezorgd. (machtsmisbruik)

De instanties waarmee we in aanraking kwamen zorgde niet voor hulp maar voor tegenwerking.

Het zorgde voor een onleefbaar ondernemers en leefklimaat waardoor het gezin en het bedrijf in onherstelbare problemen terecht kwamen.

Vanaf het moment dat ik er alleen voorstond na het faillissement met mijn twee jonge kinderen kon ik een participatiewet uitkering ontvangen en woonkostentoeslag. Tot mijn lieve jonge dochter op de basis school mag. In de tussentijd moet ik zelfs een opleiding volgen op de kosten van de overheid. Dit werd niet betaald uit eindelijk

Op het moment dat ik me melden tot nu is er geen sprake geweest van de juiste hulpverlening om een normaal bestaan te garanderen.

De overheid heeft hulp aan ons gezin verzaakt. Hulp aan mijn zoon die mede door overheid toedoen hulp nodig heeft is door financiële reden steeds niet gekomen. Communicatie tussen het onderwijs en jgt is tot de dag van vandaag altijd onjuist geweest.

Het ISD Bollenstreek heeft ervoor gezorgd dat onverwachts woonkostentoeslag werd stopgezet en zonder de kans op de juiste manier geholpen te worden. De isd zag geen oplossingen voor ons en probeerde ons gezin nog erger in de problemen te brengen zodat we het huis uitgezet zouden worden. Waardoor wij niet hun probleem meer waren. Zij hebben gedreigd, getracht andere overheidsinstanties hulpverleners tegen ons in te zetten.

Hier lijkt een patroon te vormen door een gebrek aan sociale huurwoningen en een woningcrises kloppen realiteit en beleid simpel weg niet. Inwoners worden zo gedwongen om te verplaatsen en verliezen alle rechten. Als je de van te voren weet dat inwoners hun huur niet kunnen betalen of de uitkering niet voldoet door hoge woonkosten zou dit aangevuld moeten worden zodat een normaal bestaan kan worden gerealiseerd.

De verantwoordelijke medewerker had geen zin om de problemen van de gemeente aan te horen.

(24oktober)

Deze ervaring had ik ook al eens met een ander lid van de burgemeester en wethouders op 22 mei 2021 toen ik hulp vroeg aan de burgemeester werd ik gewoon genegeerd.

Inwoners worden niet volledig geholpen als ze bij de overheid binnen komen. Er volgen veel onzekerheden, wat weer slecht is voor de inwoners. Inwoners worden gewantrouwd. De hele houding van de overheid is niet zoals het hoort.

Hulpverleners hebben tevens de rol als controleur en deze zou beter gescheiden kunnen zijn zodat de burgers en organisaties beter van A naar B komen.

Volledig de inwoners en organisaties ondersteunen en alle kansen bieden is een mooie weg naar succes.

Controleurs zouden kunnen kijken waar de hulpverlening verbeterd zou kunnen worden en eventuele problemen verhelpen of optreden waar nodig is.

Nu is het helaas zo dat de inwoners die hulp behoevend zijn bedreigd worden met hun veiligheid en dat van hun kinderen en dierbare.

Er is zelfs een huis waar kinderen systematisch uit huis worden geplaatst. De aller kwetsbare en mensen die hulp behoevend zijn krijgen eigenlijk meer problemen dan oplossingen.

Het ergste is dat deze groep van mensen bij elkaar zitten waar andere kinderen getuigen zijn van de moeilijkheden en uit huis plaatsingen. Dit jaar ging het in dat huis om 7 kinderen van 5 gezinnen.

De overheid lijkt de weg volledig kwijt te zijn. Hulp is dringend nodig.

De overheid zou er verstandig aan doen om alle taken in eigen beheer te nemen mensen zelf aan te nemen. (niet op basis van zzp maar als goede werkgever)

Hierdoor blijft er veel beter zicht op de eigen taken en verantwoordelijkheden. Kan er veel beter worden bij gestuurd.

De grote problemen zijn relatief makkelijk op te lossen door de juiste oplossingen te nemen.

Problemen die niet worden aangepakt en opgelost worden lijden tot grote problemen voor de overheid en de inwoners. Een juiste samenwerking is de weg naar succes.

Ongelijkheid in oplossingen voor inwoners zet aan tot haat, discriminatie en geweld.

Onnodige spanningen tussen bevolkingsgroepen.

Door de jeugd en inwoners dingen te onthouden ontstaat criminaliteit, onbereikbaarheid, wantrouwen en chaos.

Artikel 1,3, 6,7,8,10,15,18,20,22,23 van de grondwet adviseer ik nog eens goed door te nemen.

